



## کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان

### علی الرغم نامنی های فزاینده و حرکت کند رشد اقتصادی اکثریت افغانها در باره آینده شان امیدوار میباشند

کابل، 30 آگست، 2007 – کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان امروز گزارشی را در مورد حقوق اقتصادی و اجتماعی در افغانستان ارائه نمود که چالش ها و پیشنهاداتی را در رابطه به پیشبرد و حمایت از حقوق بشر در کشور مطرح میسازد.

گزارش "حقوق اقتصادی اجتماعی در افغانستان-2" - دومین گزارش از این سلسله- نتیجه فعالیت های نظارت ساحوی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) بوده، که از ماه جنوری الی دسامبر سال 2006 در 32 ولایت کشور انجام یافته است. درین تحقیق با بیشتر از 11000 نفر مصاحبه صورت گرفته که عودت کنندگان، گروه های آسیب پذیر و افراد که در مناطق دور دست زندگی دارند مورد توجه خاص قرار داشته اند.

معیار بررسی درین فعالیت میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی میباشد که افغانستان آنرا در سال 1983 به تصویب رسانید.

سایر شاخص های مرتبط عبارتند از اهداف انکشافی هزار ساله و معیارهای که در ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان و معاهده افغانستان تعیین شده است.

اکثر مصاحبه شوندهگان را مهاجرین عودت کننده و بیجاشدگان داخلی تشکیل میداد. عدم دسترسی به اجزای عمده حق داشتن زندگی مناسب مانند خانه، شغل و آب آشامیدنی صحی تاکنون هم موانع اصلی برای استقرار مجدد عودت کنندگان در محلات اصلی شان بشمار میرود.

داکتر سیما سمر رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گفت: "استقرار کامل عودت کنندگان و برقراری یک صلح پایدار در کشور مستقیماً مربوط است به تحقق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی حتی اگر به میزان حد اقل که میثاق حقوق اقتصادی اجتماعی و فرهنگی آنرا تعیین نموده است باشد.

نادر نادری کمیشنر کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گفت: "این دومین گزارش در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای دولت شیوه را معرفی میکند که براساس آن دولت میتواند پیشرفت هایش را در عرصه حقوق اقتصادی و اجتماعی مورد سنجش قرار دهد. این گزارش مسائل مهمی را که در شناخت فقیرترین و آسیب پذیرترین گروه ها و ارتباط آنها با مسائل امنیتی و ثبات سراسری در کشور ضرورت است برجسته میسازد. دولت باید کلیه تدابیر لازم را بخاطر رسیدگی به فقر روز افزون و کاهش متداوم اعتماد مردم از نهاد های دولتی و ظرفیت آنها در حل مشکلات مردم عادی، اتخاذ نماید.

## یافته های عمده درین گزارش عبارتند از:

- فقر مطلق: 62.3% مصاحبه شوندها گفتند که خانواده آنها یک درآمد ثابت ندارد. 64.7% کلیه مصاحبه شوندها گفتند که خانواده شان قرضدار میباشد. بیشتر از 60% زیر خط فقر قرار دارند که عاید روزانه آنها کمتر از 1 دالر است.
- کار اطفال: بیشتر از 37% مصاحبه شوندها بیان داشتند که حد اقل یکی از اطفال آنها (کمتر از 15 سال) به عنوان اطفال کارگر مشغول کار و خدمت اند. 48.9% از آنها گزارش دادند که اکثر یا همه اطفال شان کار میکنند. که یک افزایش قابل ملاحظه 8.5% را نسبت به رقم سال گذشته نشان میدهد.
- خدمات صحتی: هرچند 85.9% از مصاحبه شوندها بیان داشتند که خدمات دولتی و سازمان های غیر دولتی موجود است، 36.9% گفتند که آنها از این خدمات استفاده نمیکنند چون این خدمات یا قابل دسترس نیست و یا هم از لحاظ کیفیت خیلی ضعیف میباشد.
- مشکلات خانه: بیشتر از یک سوم (36.3%) مصاحبه شوندها مشکلات املاک، قابل سکونت نبودن خانه ها، امنیت املاک و استطاعت مالی. شرایط مسکن را به عنوان موانع عمده برای عدم استقرار مجدد شان بر شمردند، که 67.1% از مصاحبه شوندها عودت کننده گفتند که آنها حاضر نمیباشند به محل اصلی شان برگردند، 67.3% کسانی بودند که بعد از بازگشت به محلات اصلی شان محلات شان را ترک کرده بودند، بیشتر از 43.4% مصاحبه شوندها را بیجاشدگان داخلی تشکیل میداد.
- تعلیمات ابتدایی: 94.4% مصاحبه شوندها گفتند که امکانات تعلیم و تربیه ابتدایی برای اطفال شان از سوی دولت و سازمان های غیر دولتی موجود میباشد. یک سوم مصاحبه شوندها گفتند که اطفال مکتب رو آنها بطور منظم به مکتب نمیروند. دختران (36.7%) بخاطر عدم دسترسی فیزیکی و پسران (26.1%) بعلت اشتغال نمیتوانند به مکتب بروند.
- رجوع موثر: صرف 36.2% از مصاحبه شوندها جهت حل مناقشات شان سعی نموده اند از میکانیزم های عدلی رسمی دولتی استفاده نمایند در حالی که 59.1% به میکانیزم های عدالت عرفی مانند ریش سفیدان، شوراها، جرگه ها، خانواده و ملاها اعتماد میکنند.
- اولویت های آینده: بیشتر از 85% از مصاحبه شوندها حقوق اقتصادی و اجتماعی را به عنوان اولویت های عمده شان بخاطر بهبود آینده تذکر دادند. فرصت های کاری 17.5%، آب آشامیدنی 15.0%، بهبود سهولت های صحتی 12.3% و تعلیم و تربیه 11.2%، خانه سازی 10.7%، همه نسبت به امنیت (4%) اولویت داده شده است.
- امیدواری به آینده: 78.8% مصاحبه شوندها اظهار داشتند که آنها در مورد آینده خوشبین میباشند.

بنا براین یافته ها، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان دولت را ترغیب میکند تا در جریان تطبیق استراتژی انکشاف ملی به شرایط گروه های آسیب پذیر بیشتر توجه نموده و همچنان از دولت تقاضا میکند تا پیشنهادات ارائه شده درین گزارش را در تطبیق عمل کرد های دولت با مکلفیت های قانونی تحت میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در نظر گرفته عرصه های که در تطبیق استراتژی انکشاف ملی به آنها اولویت داده میشود را تشخیص دهد.

گزارش "حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در افغانستان-2" را میتواند در ویب سایت کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به زبان های دری، پشتو و انگلیسی دریافت نمود.  
جهت معلومات بیشتر لطفاً به تیلون های ذیل تماس بگیرید:  
+93202500677 و یا +93202500676 یا +93700276784

Email: [aihrc@aihrc.org.af](mailto:aihrc@aihrc.org.af)